

der bør være en Grænse for, hvad der kan forlanges, og have derfor foreslaaet, at der ikke skal kunne debiteres Rekvizitus mere end 25 Kr. i Salær, deri iberegnet Rejseomkostninger.

Ændringsforslag Nr. 71 er foranlediget ved en Henvendelse fra Kredittforeningernes Centralbestyrelse, som gik ud paa, at Kredsen af de Ting, der ikke ved Udlæg maa skilles fra en Ejendom, burde gøres noget videre end efter Lovforslaget, og da Udvalget erkender, at visse Ting, nemlig Foderroer, Foderkartoffer og Sukkerroeffald, ganske kunne sættes i Klasse med Føde- og Sædekorn, have vi tilladt os at foreslaa, at de tilføjes i Paragraffen.

Forslaget under Nr. 72 gaar ud paa at udslætte en Paragraf, nemlig § 476, idet Udvalget finder, at det vilde være mindre heldigt udtrykkelig at sige, at der kan gøres Eksekution i Livrenter og Livsforsikringer o. desl. paa en Tid, hvor der foreligger et Lovforslag, der netop indeholder det modsatte, nemlig at de skulle være fritagne for Udlæg. Nogle Medlemmer af Udvalget dele egentlig ikke denne Mening, og blandt dem er jeg selv, men jeg har dog ment, at det ikke kunde gøre noget, at Paragraffen gik ud; thi det betyder blot, at det har sit Forblivende ved den nugældende Ret, efter hvilken der jo ikke kan være Tale om noget saadant, som at Livrenter og Livsforsikringer skulde være eksekutionsfri, undtagen naar vedkommende Selskab ved Lov eller anden Hjemmel har faaet Privilegium derpaa. Det er kun for ikke at omkalfatre hele Paragrafrækken, at vi have foreslaaet at dele den følgende Paragraf paa den Maade, som i Nr. 72 er foreslaaet.

Ændringsforslaget under Nr. 73 er foranlediget ved en Bemærkning af den højtærede Justitsminister ved Sagens 2den Behandling, nemlig at „2 Uger“ i § 521 bør rettes til „7 Dage“. Da vi erkende, at det vil være rigtigst at gøre det, tillade vi os at stille Forslag derom.

Ændringsforslaget under Nr. 74 er et Forslag, der gaar ud paa for Tydeligheds Skyld at fremhæve noget, der vel ellers vilde følge af sig selv, nemlig at Forpligtelsen for Rekvizitus til at opgive, hvor Tingen findes o. desl., ogsaa bør gælde ved de saakaldte umiddelbare Fogedforretninger. De Forretninger, der gaa ud paa at fratage Folk Børn eller overlevere Børn til de berettigede, ville jo netop i Almindelighed fremtræde som umiddelbare Fogedforretninger, det er langt sjældnere, at de

fremtræde som Eksekution af egentlige Domme.

Ændringsforslaget under Nr. 75 er begrundet derved, at saa længe det staaar hen, hvorledes der skal forholdes ved de saakaldte frivillige Auktioner — og det er der ingen Bestemmelse om i Forslaget —, saa er det ogsaa nødvendigt, at man benytter Udtrykket „Auktionsforvalter“, og derfor have vi foreslaaet, at der i § 643 i Stedet for „beskikket Auktionsbestyrer“ sættes „Auktionsforvalter“. Hermed har jeg gennemgaaet det Afsnit, som nærmest paahviler mig, og jeg skal foreløbig afvente, hvad der videre maatte fremkomme.

Anden Ordfører (Goos): De allerfleste af de Ændringsforslag, som jeg skal gøre Rede for, staa i Forbindelse med det Spørgsmaal, som den ærede foregaaende Taler nævnedes, nemlig om den Jurisdiktion, som Sø- og Handelsretten nu har i Straffesager, skal bevares. Da Tinget ved 2den Behandling besluttede at opretholde Sø- og Handelsretten, var der derved nærmest kun tænkt paa borgerlige Sager, og Forslaget, som det blev vedtaget, angik ogsaa kun disse. Senere er imidlertid det Spørgsmaal blevet rejst inden for Udvalget, om der ikke er den samme Grund til at bevare den Jurisdiktion i Straffesager, som Sø- og Handelsretten nu har, og som navnlig angaar alle Overtrædelser af Søloven af 1892, hvilke behandles saaledes, at der dømmes af Formanden i Forening med 2 søkyndige Medlemmer af Retten, medens Forhørene optages af Formanden alene. Man har søgt nærmere Oplysninger om, hvilken Betydning denne kriminelle Jurisdiktion har, og det har under disse Undersøgelser vist sig, at den ikke er saa ganske ringe. Den er navnlig af Vigtighed for de paagældende anklagedes Skyld; for Mandskabet, for Skibsofficererne er det en Betyggelse, i visse Tilfælde en uundværlig Betyggelse, at der ikke fældes Dom i kriminelle Søsager af en Mand, der kun repræsenterer den juridiske Fagkundskab, men ikke er i Besiddelse af nogen særlig Søkyndighed. Dette gælder i særlig Grad om de Straffesager, der ganske vist ikke ere hyppige, hvor Domfældelsen kan føre til, at den vedkommende Skibsfører eller Styrmand mister Retten til fremtidig at føre Skib eller fungere som Styrmand, et for hans hele Liv overmaade vigtigt Spørgsmaal, hvor han ikke kan føle sig betrygget ved Dommen, uden at der tilkaldes søkyndige Mænd, og hvor heller ikke den juri-